

1. bog: **SI 1-41**2. bog: **SI 42-72**3. bog: **SI 73-89**4. bog: **SI 90-106**5. bog: **SI 107-150*****SI 1&2: "Rammen"**

- SI 1: Midlet: Guds ord
- SI 2: Målet: Kys Sønnen!
Guds Salvede

*SI 3-6: Morgen og aften
- SI 3 (David): Fjender!

*SI 7-9: Hvor herligt er dit navn

***SI 15-24:**

- SI 15: bo på dit **bjerg?**
- SI 16: **vogt** mig Gud
- SI 17: Jeg råber til **min Gud**
- SI 18: Troskab mod **Kongen**,
sin Salvede
- SI 19: **Himlen** og Guds ord
fortæller om Guds herlighed

- SI 20: Herren frelser og
svarer fra sin hellige **himmel!**
- SI 21: Trofasthed og sejr til
Kongen

- SI 22: **Min Gud**, min Gud!
- SI 23: Hyrden **vogter** mig
- SI 24: bo på dit **hellige
sted?**

- SI 25: For dit navns skyld
tilgive mig + Gennem sin
pagt vejleder han dem.

*
*SI 41,14: "Lovet være
Herren, Israels Gud, fra
evighed og til evighed.
Amen, amen."

- Tallet "**42**" bruges ofte i en kontekst med dom / forudsigelse af død (jf. Dom 12,6; 2 Kong 2,24; 10,14; Åb 11,2; 13,5).
*SI 42 → SI 83 = **42** salmer...
- Markant skift i brugen af "JHVH"/"Jeg ER" (Navnet hvori Gud kommer, med velsignelse) og "Elohim" (Gud i Hans ophøjethed).

*SI 42: templet er næsten
helt fraværende i det afsnit
- Første salme af Kora-
sønnerne, jf. 4 Mos 16-17.

*SI 42-43: oprindeligt én
salme:
- SI 42: Klagen
- SI 43: Bønnen

*
*SI 72,18: "Lovet være Gud
Herren, Israels Gud, han som
alene gør undere, 19 og lovet
være hans herlige navn i
evighed! Hans herlighed skal
fylde hele jorden.
Amen, amen.
*
20 Her slutter Davids, Isaajs
søns, bønner."

*SI 73(Asaf): ondes fremgang
*SI 74: templets ødelæggelse

*SI 84-89: Appendiks: Mør-
keste afsnit! - begynder med
3 x Lykkelig i Tårer-dalen
*SI 88: den mørkeste salme

*SI 89: Davids krone slængt
til jorden
-v1-5: En evig "bygning"/pagt
er **NÅDEN!**

-v6-19: i Himlen prises den
evige nådepag!
-v20-38: **dengang**
Gud gav herlige løfter
til David om Messias,
hvis forbillede David var!
-v39-46: **Men nu** er Davids-
dynastiet forstødt!
-v47-49: Hvor længe?
-v50-52: Hvor er din troskab?

*
*SI 89,53: "Lovet være
Herren til evig tid!
Amen, amen."

*SI 90: eneste salme af
MOSES!
-v1: "Herre, du... vor bolig"
-Al fornyelse er at vende
tilbage til udgangspunktet!
*SI 91: Guds bolig, Guds
navn beskytter mod alt ondt
*SI 92: Guds folk hviler og
velsignes ved Guds bolig

*SI 93-99: 7 "tronbestigelses-
salmer" fejrer: "JEG ER" er
KONGE!
(SI 93 bad Jesus langfredag!
jf. "Oversigt o. Dagl. Læsn.")

*SI 103-104: "Min sjæl pris
Herren"

*SI 105-107: "Tak Herren,
(for Han er god).

*
*Ps 106,48: "Lovet være
Herren, Israels Gud fra
evighed til evighed, og
hele folket skal sige:
Amen!

Lovprisnings af Guds **evige**
trofasthed!

* SI 107,2: Herrens løskøbte

*SI 120-134: Valfartssang
- 15 salmer = 15 trin op til
templet.

***SI 146-150: "Rammen"**

Opbygningen af salmernes
bog fører os igennem klage,
trængsler til tilbedelse.
Det er en rejse fra jord til
himlen, hvor der ingen klage
er!

4 grupper af salmer, der begynder
og/eller ender med "**Halleluja**":

*SI 104-106
*SI 111-117
*SI 135
*SI 146-150
(forskelligt om oversættelserne
knytter "halleluja" til slutning og/eller
begyndelsen af næste salme, som ved
118 og 136 i D.O.)

Oversigt over den daglige læsning:

Hver dag læste eller hørte man i synagogen eller derhjemme:

a) Sl 145-150, kaldet "Halleluja-salmerne", hver morgen.

b) 5 Mos 6:4-7 (Hør, Israel...!), (Jf. Mark 12:29).

De ti bud, 2 Mos 20: 2-17 eller 5 Mos 5:6-21 +

3 Mos 19:18: "*Du skal elske din næste som dig selv. Jeg er Herren!*".

(Bemærk at pkt. "b" var både om morgenen og aften).

Desuden havde hver ugedag et bestemt stykke af

a) skabelsesberetningen, b) profeterne og c) salmerne.

Daglige bodssalmer*:

(*Senere tradition)

Søndag: 1 Mos 1:1-5

Es 42:5-9

Sl 24.

Sl 6

Mandag: 1 Mos 1:6-8

Es 42:10-16

Sl 48.

Sl 32

Tirsdag: 1 Mos 1:9-13

Joel 2:18-26

Sl 82.

Sl 38

Onsdag: 1 Mos 1:14-19

Jer 31:31-39

Sl 94.

Sl 51

Torsdag: 1 Mos 1:20-23

Ez 34:25-31

Sl 81.

Sl 102

Fredag: 1 Mos 1:24-31

Es 45:11-17

Sl 93.

Sl 130

Lørdag: 1 Mos 2:1-3

Jer 17:21-25

Sl 92.

Sl 143

Overskrifter i 1860

bibeloversættelsen hvor "Messias" eksplicit nævnes:

SI 2

v.1-9: David spår om Kristi Rige og hvorledes menneskene, end skønt forgæves og til deres egen ulykke, sætte sig op imod denne store og mægtige konge.

v.10-12: han formaner dem til omvendelse og lydighed.

SI 8

v.2-3: David spår om Messias riges herlige udbredelse,
v.4-10: og i særdeleshed om hans fornedrelse og ophøjelse.

SI 14

v.1-3: David beskriver sine fjenders og alle menneskers fordærvede tilstand,
v.4-6: beklager, at de ikke vil erkende det,
v.7: længes efter Messias.

SI 16

v.1-4: David spår om Messias, som beder til sin Fader og taler om sin Forløsnings gerning og dens hensigt.

v.5-11: ligeså om sin fornedrelses og lidelses herlige frugt, sin død og opstandelse.

SI 19

v.2-7: David forestiller evangeliets herlige og almindelige kundgørelse og Guds riges åbenbarelse under himmelens og solens lignelse
v.8-11: beskriver Guds ords og evangeliets herlige egenskaber og kraftige virkninger.

v.12-15: David viser, hvad nytte han havde af Guds ord, beder om renselse fra synd og bevarelse fra de ondes forførelse, og at han måtte være Gud ret behagelig.

SI 20

v.2-6: David lærer folket at gøre bøn for ham, når han drog i krig mod sine fjender, hvilken bøn og kan ansees som en bøn, at den forløsning ved Messias måtte herligen fuldføres.

v.7-10: han glæder sig i troen ved bønnerne og frelsning ved Messias.

SI 21

v.2-8: David spår om Messias ophøjelse og herlighed,
v.9-13: taler om hans herlige gerninger og sejer over fjenderne,
v.14: slutter salmen med et ønske

SI 22

v.2-19: Messias klager over sine mange svare indvortes og udvortes lidelser,
v.20-22: beder sin himmelske fader om frelsning,
v.23-32: lover at udbrede herrens ære og rige iblandt alle folk, og at de skulle omvendes til ham.

SI 23

v.1-3: David forestiller sin og hver troendes sjæls lyksalighed og tryghed under den trofaste hyrdes Kristi ledsagning og varetægt,
v.4-6: og i særdeleshed den trøst, som hos ham findes i indvortes og udvortes fristelser og lidelser.

SI 24

v.1-2: David taler om Kristi almindelige rige og herredømme over alle ting;
v.3-6: beskriver de rette lemmer og borgere i hans nådes rige,
v.7-10: formaner alle mennesker til at antage Kristi evangelium.

SI 25

v.1-11: David beder til Gud, at han ikke ville lade ham blive til skamme for hans synderes skyld, men lede ham på den rette vej,
v.12-14: opmuntrer alle dem, som frygte Gud, at lade sig lede af ham på denne lyksalige vej.
v.15-22: beder, at Gud ville befrie ham fra fjendernes list, had og vold og at Gud ville frelse sit folk ved Messias.

SI 31

v.2-19: Messias forestilles af David som den, der i sine svareste lidelser og dødsnød beder om befrielse fra sine fjender og fra lidelserne, og at de ugudelige måtte beskæmmes,
v.20-25: og som priser Gud for bønnerne og opmuntrer andre til troens frimodighed.

SI 35

v.1-10: Messias beder om befrielse fra sine lidelser,
v.11-18: særdeleshed beder han mod de falske vidner,
v.19-28: og mod de ugudelige bespottere.

SI 40

v.2-5: David taler om Messias tålmodighed, bøn og frelsning i og af sine svare lidelser,
v.6-11: om det gamle testamentes offeres afskaffelse og Kristi fyldesgørelse, og om evangeliets prædiken,
v.12-18: om Messias' bøn for sig i sine lidelser og imod sine ubodfærdige fjender.

SI 41

v.2-5: Messias priser den salig, som antager den elendige i hans usselhed, **v.6-10:** beder imod sine fjenders ondskab, **v.11-14:** beder sin Fader om nåde og ophøjelse, og takker ham i tillid til hans frelsning.

SI 45

v.2-9: David synger en dejlig sang om Messias, vor konge, hvori han berømmer hans skønhed, liflighed, styrke, majestæt og gaver, **v.10-18:** taler om hans bruds herlige oprindelse, værdighed, lydighed, dejlighed og hjemførelse, ligeledes om Guds riges udbredelse i det nye testamente iblandt alle folk.

SI 47

v.2-5: Alle folk opmuntres til at tro på Kristus og at glæde sig i ham **v.6-10:** Kristi herlige opfart til himmelen beskrives, og der tales om hedningernes omvendelse.

SI 50

v.3-6: Messias formaner alle folk, at de skulle agte på hans tale og lære at forstå hans veje, **v.7-15:** lærer, hvorledes han vil afskaffe det gamle testaments ofringer, og hvorudi den sande Gudsdyrkelse består, **v.16-23:** truer at straffe hyklere, og dem, som ej ville holde hans pagt, men lover at frelse de oprigtige.

SI 68

v.2-7: David spår om Messias' majestætiske og trøstefulde tilkommelse, **v.8-17:** om Evangeliets herlige prædiken. **v.18-19:** om Messias' prægtige himmelfart **v.20-36:** om hans Riges beskaffenhed og udbredelse

SI 69

v.2-22: Messias beder sin Fader om frelse fra sine svare lidelser. **v.23-29:** om hævn over sine onde og ubodfærdige fjender. **v.30-37:** beder om hjælp og vil derfor love Gud, ja mange skulle omvende og love Gud, som skal opholde og gøre vel imod sit Zion.

SI 70

v.2-5: David (som Kristi forbillede) beder Gud om hastig hjælp og sine fjenders beskæmmelse og at de troende måtte glædes i Gud. **v.6:** Han venter aleneste på frelse af Gud.

SI 72

v.1-17: Guds menighed beder til Gud om Messias' tilkommelse og hans riges oprettelse, som beskrives. **v.18-19:** Den takker Gud for den nåde, som i Kristus skænkes. **v.20:** Denne salme kaldes en ende af Davids salmer.

SI 75

v.2-4: Guds menighed priser Gud for den frelse ved Messias, som lover at sætte alting i god stand. **v.5-9:** han lover at nedtrykke de stolte og ugudelige, og lade dem drikke sin Vredes Bærme, **v.10-11:** han vil gøre, at Guds navn skal prises, de ugudelige undertrykkes, men de fromme ophøjes.

SI 85

v.2-8: David taler om Guds forrige miskundhed imod sit folk og beder, at han ville fremdeles bevise det nåde. **v.9-14:** forsikrer, at Gud skulle bønføre og visseligen frelse sit folk ved Messias.

SI 87

v.1-3: David taler om Guds Zions og kirkes herligheder. **v.4-7:** så og om hedningernes omvendelse, og hvorledes Messias skal herliggøre sit Zion

SI 88

v.2-8: Messias beder i sine svare Lidelser, at Gud ville bønføre og frelse Ham af hans store sjæleangst. **v.9-19:** og anse hvor forladt Han var af alle venner og kyndinger, og redde ham af dødens nød og vende sin vredes grumhed fra ham.

SI 89

v.2-19: Etan lover Gud for hans miskundhed og sandhed i særdeleshed imod David, og taler om Guds højhed og mægtige gerninger, som er Guds folk til trøst. **v.20-38:** opregner Guds herlige løfter til David om Messias og hans rige, (hvis forbillede David var), **v.39-53:** klager over de store genvordigheder, som Gud lod komme over sit folk og menighed, så det syntes, som han ikke vilde holde sine løfter; lover dog Gud i det visse håb, at han ej skulle gøre sine løfter til intet.

SI 93

v.1-2: David spår om Messias og hans riges styrke og stadighed, **v.3-5:** og at det skal bestå imod alle fjendernes anløb, og udbredes ved evangeliets kungørelse.

SI 95

v.1-7: David formaner alle Israelitter til at glæde sig i Messias, at takke og tjene ham.

v.8-11: og advarer dem for forhærdelse og fra at træde i deres vantroe fædres fodspor.

SI 96

v.1-9: David formaner både jøder og hedninger til at tage værdeligen imod Messias og at give ham ære.

v.10-13: taler i særdeleshed om hedningernes omvendelse og det nye testamentes herlighed.

SI 97

v.1-7: David beskriver Messias og hans riges majestæt, ære og retfærdighed, og formaner, at alle skulle tilbede ham.

v.8-12: taler om Zions og Guds kirkes glæde derover, og formaner dem ydermere til bestandighed i tro og Gudfrygtighed og glæde.

SI 98

v.1-3: De troende blive opmuntrede til at synge Messias en ny sang for den i ham tilvejebragte salighed.

v.4-6: Dem siges, på hvad måde de skulle love ham.

v.7-9: og hvorledes alle kreature skulle glæde sig imod Kristi tilkommelse.

SI 99

v.1-4: Messias og hans riges majestæt og herlighed beskrives.

v.5-9: og alle mennesker formaner til at tjene, tilbede og ære ham efter de hellige Guds mænds eksempel.

SI 100

v.1-3: Alle mennesker opmunres til at glæde sig i Messias og at tjene ham, som de have alting af,

v.4-5: og at indgå ad hans porte med lov og taksigelse.

SI 102

v2-12: David (og enhver bekymret sjæl) tager sin tilflugt til Gud, i sin sjæls nød og angst, i sine trængsler, og når Guds vrede trykker ham

v13-23: trøster sig ved Messias' tilkommelse og hjælp, som skal bygge Guds Zion og omvende hedningerne

v24-29: styrkes i sin fristelse og angst ved Guds evigvarende kraft og trofasthed

SI 109

v1-20: Messias beder om Guds hævn over sine fjender og i særdeleshed over den forræder Judas

v21-31: beder Gud vilde fri ham af forsmædelse, lidelse og død

SI 110

v1-4: David forestiller Messias' ophøjelse og kongelige og præstelige værdighed

v5-7: og hans fornedrelse, efter hvilken han siden blev ophøjet og blev en sejrvinder over alle sine fjender.

SI 118

v1-14: Messias tilskynder sit folk til at love Gud for hans miskundhed, og priser sin Fader for hans frelse.

v15-29: De troende tale med glæde om den nåde, som kendes i Messias, som vel blev forkastet af de fleste, men antagen af de troende, som glæde sig i ham, ønske, at hans rige må få fremgang, og takke Herren.

SI 132

v1-10: Guds folk beder, Gud ville nådigen ihukomme den omhyggelighed, som David havde ladet se, for at finde et sted for Guds ark,
v11-18: taler om den Ed, Gud havde svoret David, om Messias og hans velsignede rige.

SI 145

v1-3: David berømmer den himmelske konges, Messias, store majestæt

v4-12: så og hans gerninger, hans magt, miskundhed, barmhjertighed og retfærdighed

v13-21: hans rige og regering, og i særdeleshed hans trofasthed mod de ydmyge og dem, som påkalde ham.